Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 40-13

Het ijsjesgebed

Afgelopen week nam ik mijn kinderen mee naar een eenvoudig restaurant. Mijn zoontje van zes vroeg of hij mocht bidden. Geen probleem natuurlijk. Terwijl wij onze hoofden bogen brak hij los in een enthousiast gebed: “Lieve God... dank U dat U zo goed bent en dat wij in het restaurant zitten. Ik zou zelfs nog dankbaarder zijn als Mamma ons een ijsje geeft als toetje. Dank U, lieve Heer. Amen.”

Hij had zo luid gebeden dat verschillende andere gasten het gebed gehoord hadden en er werd smakelijk om gelachen, behalve bij een tafel van een zuur kijkende, deftige dame. Ze staarde boos naar onze tafel en schudde haar hoofd. “Daarom is ons land er zo slecht aan toe,” mopperde ze. “De kinderen hebben geen respect meer voor God en kramen er maar van alles uit. Nu vragen ze God zelfs om ijsjes. Een schande.”

Mijn zoon keek beteuterd voor zich uit en de tranen sprongen hem in de ogen. Toen vroeg hij me met een klein stemmetje: “Is God nu boos op me, Mamma?”

Ik trok hem naar mij toe voor een knuffel en probeerde hem er van te overtuigen dat God echt niet boos op hem was. Toen kwam er een oude man naar ons toe die zei: “Dat was een prachtig gebed, zoon. Ik ken God persoonlijk en Hij heeft me net verteld dat hij heel erg blij was met je gebed.”

“Echt waar?” vroeg mijn zoon opgelucht.

“Zo waar als ik hier sta,” antwoordde de man. Toen leunde hij voorover en sprak zachtjes, zodat de zure dame hem niet zou horen: “Echt vervelend dat die dame God nooit om ijsjes vraagt. Ze mist zoveel in haar leven, want ijsjes zijn goed voor je geest en helpen je om blij te zijn.”

Natuurlijk kocht ik na afloop een ijsje voor de kinderen, maar wie schetst mijn verbazing toen mijn zoon zijn ijsje oppakte en naar het tafeltje van de vrouw stommelde en daar zijn ijsje deponeerde. “Hier,” zei hij met een grote glimlach. “Omdat u God nooit om ijsjes vraagt, mag u mijn ijsje hebben, want ijsjes zijn er om je heel erg blij te maken.”

Uit ”Rainbow Garden”